

LIETUVOS RESPUBLIKOS
SEIMAS

LAISVĖS premijos

LAUREATAS
ALBINAS KENTRA

2019

© Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarija, 2020

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama
Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos
Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB)

ISBN 978-609-8143-11-9

Albinas Kentra.
Vilnius, 2017 m., fotografas Klaudijus Driskius
Klaudijaus Driskiaus asmeninis archyvas

Šilalėje šalia bažnyčios sutikau bendraklašį. Tik atsisveikinom, žiūriu mane supa enkavedistai. Už miestelio mane pavijo ir apsupo. Išrengė, išieškojo, bet nieko nerado. Enkavedistai nukreipė į mane šautuvų vamzdžius ir sako: „Pasakyk, kur kiti, jei ne – sušaudom.“ Žiūriu į tuos vamzdžius ramiai, nebijojau mirti.

Albinas Kentra, *Laisvųjų testamentai*,
Vilnius, 2018 m., p. 112

2019 METŲ LAISVĖS PREMIJOS LAUREATAS, LAISVĖS
KOVŲ DALYVIS, VILNIAUS UNIVERSITETO IR LIETUVOS
ATGIMIMO ISTORIJOS METRAŠTININKAS, MIŠKO
BROLIŲ DRAUGIJOS ĮKŪRĖJAS ALBINAS KENTRA

2019 metų Laisvės premijos paskyrimas Lietuvos rezistentui, Sovietų Sąjungos gulagų sistemos kaliniui, Lietuvos istorijos metraštininkui Albinui Kentrai dar kartą aktualizuoja Lietuvos laisvės kovų istorijos temą. Kartu savo originalia asmenybe Laisvės premijos laureatas Albinas Kentra liudija naujus kovos už Lietuvos laisvę būdus ir formas.

* * *

Mes visi esame pripratę prie tų žmonių, kurie yra apšviesti ryškių scenos prožektorių, gerai žinomų pavardžių. Gerbiamo Albino Kentros pavardė galbūt nėra tiek plačiai kiekvienam Lietuvos piliečiui žinoma, bet, kalbant apie istorinės atminties įamžinimą, tą darbą, kurį jis dirba kaip metraštininkas, vaizdo metraštininkas, jo šeimos istorija, jo asmeninė istorija tikrai labai siejasi su laisvės idealais, todėl manome, kad labai prasminga yra padėkoti tokiems žmonėms, kurie kasdien nenutraukia to darbo, kurie kasdien dirba laisvės tematikai skirtus dalykus.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, 2019 m.

* * *

Laisvės premijos laureatas Albinas Kentra gimė 1929 m. kovo 29 d. Gūbrių kaime, tuomečiame Šilalės valsčiuje, gausioje Žemaitijos ūkininkų Juozapo ir Onos Kentrų šeimoje. Ona ir Juozapas pavyzdingai tvarkė ūkį, puoselėjo sodybą, buvo aktyvūs visuomenininkai ir Lietuvos patriotai. Tėvai daug skaitė, rašė ir savo pavyzdžiu mokė šešis vaikus – keturis sūnus ir dvi dukras, leido juos į mokslus. 1936–1940 m. Albinas mokėsi Šilalės valsčiaus Nevočių pradinėje mokykloje, 1941–1946 m. – Šilalės gimnazijoje. 11 metų

Laisvės kovų dalyviai – Kentrų šeima.

Iš kairės: sūnus Juozas Kentra-Taurus (1922–1949), duktė Elena Kentraitė-Snaigė (1931–2015), motina Ona Kentrienė-Motinė (1901–1961), Leonas Kentra-Sakalas (1924–1949), Jonas Kentra-Rutenis, Lukštas (1920–1951).

Apie 1949 m., fotografas nenurodytas
Albino Kentros asmeninis archyvas

sulaukęs jis turėjo išmokti laisvės netekties pamoką. Vyriausiasis brolis Jonas per savo sukonstruotą radijo imtuvą pirmasis šeimoje išgirdo skaudžią žinią, kad sovietai okupuoja Lietuvą. Ją perdavė ir jaunėliui: „Albinuk, nebėra Lietuvos...“ Tais dramatiškais Lietuvai metais Kentrų šeima susibūrė kovai už Lietuvos laisvę. Savo sodyboje, po gyvenamuojų namų, iškasė bunkerį, kurio dėl išmanios konstrukcijos NKVD būriams nepavyko surasti. Prasidėjus antrajai Sovietų Sąjungos okupacijai, 1945 m. visi šeimos nariai davė Lietuvos partizanų priesaiką, tapdami Vakarų Lietuvos partizanų apskrities Kęstučio apygardos Butigeidžio rinktinės partizanais: Jonas Kentra-Rutenis, Juozas Kentra-Tauras, Leonas Kentra-Sakalas, Albinas Kentra-Aušra, Ona Kentraitė-Rasa, Elena Kentraitė-Snaigė, Ona Kentrienė-Motinė. Kai Albinas Kentra tapo vyriausiojo brolio Jono Kentros-Rutenio būrio partizanu, jam buvo tik 16 metų. Partizanų būryje jis buvo ryšininkas su civiliais gyventojais, iš aplinkinių gyventojų rinko šaudmenis ir ginklus partizanams. Dėl Lietuvos laisvės Kentrų šeimos nariai sumokėjo didžiausią kainą: sesuo Ona Kentraitė-Rasa sovietų suimta 1947 m. gruodžio 27 d., jai buvo skirta penkerių metų bausmė Tiumenės srities lageryuose, broliai Juozas Kentra-Tauras (g. 1922 m.) ir Leonas Kentra-Sakalas (g. 1924 m.) žuvo 1949 m. spalio 21 d. Lentinės kaime (Šilalės r.), sesuo Elena Kentraitė-Snaigė (g. 1931 m.) 1950 m. liepos 28 d. suimta partizanų bunkeryje Geniotų kaime (Šilalės r.) ir buvo nubausta dešimties metų įkalinimu Irkutsko srities lageryje, Butigeidžio rinktinės Šalnos tėvūnijos Aušrelės ir Lukšto būrių vadas Jonas Kentra-Rutenis (g. 1920 m.) žuvo 1951 m. spalio 18 d. Dvarviečių kaime (Šilalės r.). Ilgus rezistencinės kovos metus motina Ona Kentrienė-Motinė vietos gyventojų buvo slepiama Kadžygos, Padvarninkų, Alkupio, Prapymo, Palokysčio kaimuose, Kaune.

Albino Kentros-Aušros partizano kelias buvo trumpiausias. Bendramokslio išduotas, 1946 m. liepos 16 d. Albinas buvo suimtas Šilalėje. Penkerius mėnesius truko tardymai Šilalėje ir Tauragėje. 1946 m. gruodžio 28 d. Lietuvos SSR valstybės saugumo ministerijos (MGB) karinio tribunolo sprendimu jis buvo nuteistas dešimčiai metų lagerio. Kurį laiką kalintas Vilniaus Lukiškių kalėjime, vėliau išvežtas į Kazachstano Spasko lagerį (nuo 1951 m. Spasko lageris perduotas ypatingajam lageriui Nr. 8 (Pesčianij), Karagandoje).

Butigėdžio rinktinės Šalnos tėvūnijos Aušrelės ir Lukšto būrio partizanai. Albino Kentros-Aušros broliai pirmoje eilėje iš kairės : 4-as – Juozas Kentra-Tigras, 6-as – Leonas Kentra-Sakalas. Stovi iš kairės: 2-as – Jonas Kentra-Rutenis. Nuotraukoje dar trys Kentrų giminės atstovai – Stasys Kentra-Dagilis, Kazys Kentra-Papartis ir Albinas Kentra-Šaltis (bendravardis). Kaltinėnų vls., Rietavo apskr., 1949 m., fotografas nenurodytas *Lietuvos ypatingasis archyvas*. f. K-1 ap. 58 b. 19616-3 SB, l. 187-21

Į laisvę Albinas Kentra paleistas 1954 m. birželio 19 d. Dėl laimingo atsitiktinumo Albinui Kentrai išduodant sovietinį pasą įvyko klaida – buvo išduotas pasas svetima Klentvos (rusų k. – Клянтва) pavarde. Dėl šios klaidos į Lietuvą grįžusiam Albinui pavyko gauti brandos atestatą.

Laisvės kovų dalyviams aukštųjų mokyklų durys buvo užrakintos devyniais užraktais. Tačiau pasitaikydavo ir spragų, juk ne visa tautinė inteligentija buvo išnaikinta. Ano meto Vilniaus universiteto Istorijos ir filologijos fakulteto prodekano vyr. dėstytojo Leono Valkūno patartas Albinas Kentra įteikė dokumentus į Vilniaus universiteto neakivaizdinį skyrių ir 1955–1960 m. Vilniaus universitete studijavo anglų kalbą ir literatūrą. Baigęs studijas, dirbo pedagoginį darbą: 1960–1962 m. mokė anglų kalbos Laurų aštuonmetėje, vokiečių kalbos – Nemenčinės vidurinėse mokyklose (Vilniaus r.). Būdamas eilinis mokytojas, 1962 m. Albinas Kentra įstojo į Leningrado (dabar – Sankt Peterburgo) universiteto aukštuosius dvimečius svetimų kalbų pedagoginius kursus, įsteigtus aukštųjų mokyklų dėstytojų kvalifikacijai kelti. Baigęs dvejų metų studijas galėjo rinktis bet kurią Sovietų Sąjungos aukštąją moky-

klą, kurioje norėtų dirbti, bet pasirinko Vilniaus universitetą. Nuo 1965 m. beveik tris dešimtmečius Albinas dirbo Vilniaus universiteto Filologijos fakulteto anglų kalbos vyresnioju dėstytoju. Čia jis surado naujus kovos už Lietuvos laisvę būdus. Kasdienis pedagogo darbas jam suteikė gyvenimo prasmę ir norą stengtis, kad kuo daugiau žmonių išminktų svetimų kalbų, kad klausantis ir suprantant transliuojamas užsienio radijo stotis būtų galima griauti geležinę uždangą. Šiam tikslui Albinui Kentrai pavyko Vilniaus universitete įkurti anglų kalbos audiovizualinį centrą, kuriame filologijos studentai galėjo lavinti šnekamosios anglų kalbos įgūdžius, klausytis laisvojo pasaulio radijo laidų. Taip partizaninį Lietuvos pasipriešinimą Albinas Kentra pakeitė neginkluota, kultūrine tautos išlaisvinimo kova.

Albino Kentros Laisvės kova sovietų stagnacijos metais buvo susijusi su dar dviem Lietuvos kultūros įtvirtinimo būdais Vilniaus universitete. Nuo 1965 m. jis ėmė filmuoti svarbiausius Vilniaus universiteto įvykius, tapdamas universiteto istorijos vaizdo metraštininku. Rengiantis Vilniaus universiteto 400-ųjų įkūrimo metinių jubiliejui, kuris buvo švenčiamas 1979 m., buvo restauruojami svarbiausios Lietuvos *Alma Mater* interjerai ir eksterjerai, atidengiamos freskos, atkuriamas senajame universitete veikęs Grafikos kabinetas. Prie idėjos Vilniaus universiteto pastatų ansamblio erdves išpuošti tautiniais motyvais sukūrimo ir įgyvendinimo aktyviai prisidėjo ir Albinas Kentra. Tuo metu Rimtautui Gibavičiui Filologijos fakulteto vestibulyje užsakytas klasikinę filologiją simbolizuojantis sgrafitas „Mūzos“, Filologijos fakulteto didžiajai auditorijai užsakytas Ramutės Jasudytės gobelenų triptikas „Kovos su kryžiuočiais“, Klasikinės filologijos katedros vestibuliui – Vitolio Trušio granito mozaikos senosios lietuvių religijos ir mitologijos tematika, Lituanistikos centrui – Petro Repšio sienų tapyba baltų mitologijos motyvais, Universiteto rektoriaus aulai ir knygynui „Littera“ – Antano Kmieliausko freskos.

* * *

Nupiešiau ir save, dirbantį, spausdinantį grafiką, šalia prilaiko lapą Albinas Kentra, universiteto metraštininkas, įkalbėjęs rektorių papuošti mano freska ne tik knygyną, bet ir rektorato salę. Albinas Kentra ir sugalvojo čia tapyti freską.

Prof. Antanas Kmieliauskas, 2018 m.

* * *

Atgimimo metais Albinas Kentra pagrįstai užsitarnavo naujausiųjų laikų Lietuvos istorijos metraštininko titulą. Į jo vaizdo kameros juostas sugulė svarbiausi Lietuvos kovos už laisvę įvykiai 1988–1993 m.: Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio, Lietuvos laisvės lygos, Politinių kalinių ir tremtinių, Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių ir Lietuvos laisvės kovotojų sąjungų organizuoti mitingai, pilietinės akcijos, Lietuvos kultūrinio gyvenimo įvykiai, Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo ir apgynimo kronika. Jo parengti 1991 metų sausio įvykių vaizdo reportažai pasiekė daugelio pasaulio valstybių televizijas. Puikiai mokėdamas užsienio kalbas, Lietuvos laisvės kovotojų vardu 1990–1991 m. Albinas Kentra rašė laiškus demokratių pasaulio valstybių – Jungtinių Amerikos Valstijų, Jungtinės Karalystės, Vokietijos Federacinės Respublikos, Japonijos – vadovams, tuose laiškuose jis ragino pripažinti Lietuvos nepriklausomybę ir priminė Lietuvos rezistencijos istoriją.

* * *

Atsimenu poną Albiną Kentrą Sąjūdžio laikais, jis yra kronikininkas viso mūsų išsilaisvinimo judėjimo. Kasdien matydavau jį ir vėliau barikadose, o prieš tai matydavau jį filmuojantį mūsų judėjimą. Manau, kad geresnį kandidatą Laisvės premijai kažin ar buvo galima parinkti.

Emanuelis Zingeris, 2019 m.

* * *

1989 m. kartu su Vytautu Milvydu Albinas Kentra įsteigė Lietuvos laisvės kovų-Miško brolių draugiją. Draugijos išsirūpintomis lėšomis, privačių rėmėjų pastangomis atkūrė ir suremontavo istorinį pastatą Vilniaus centre. Draugijos veikla leido pradėti jo sukauptos archyvinės medžiagos skaitmeninimo darbus. Šie darbai tęsiasi iki šių dienų.

* * *

Susipažinimas 2008 m. su „Miško broliais“ buvo vienas iš labai malonių momentų. Kaip paprastai gyvenime, tai atsitiko nelauktai, bet per gerų žmonių rūpestį [...] buvau paklaustas, ar nenorėčiau ateiti aplankyti archyvo, kuris yra išimtinai pašvęstas mūsų partizanams ir taip vadinamiems miško broliams. [...] Nuvažiavom pas Albiną Kentrą į jo savos rūšies vieno žmogaus muziejų, medžiagos apie miško brolių gyvenimą – rinkinį. [...] Tai yra neišpasakytos vertės rinkinys, žiauriomis, bet realiomis spalvomis nušviečiantis tikrąją kovą prieš bolševizmą, kokiomis sąlygomis mūsų jaunimas bandė pasiekti tą gražų kilnųjį tikslą – laisvę. Bet kas mane labiausiai paveikė, kad tai buvo beveik vieno žmogaus darbas, be jokios

Kalinimo metais Kazachstane.
Albinas Kentra sėdi pirmas iš kairės.
Karagandos sritis, Kazachstanas, 1949–1954 m., fotografas nenurodytas
Albino Kentros asmeninis archyvas

Albinas Kentra ir dailininkas Antanas Kmieliauskas Vilniaus universiteto knygyno
„Littera“ patalpose, prieš pradėdant tapyti freskas.
Vilnius, 1977 m., fotografas nenurodytas
Albino Kentros asmeninis archyvas

Lietuvos demokratų partijos organizuotą mitingą „Konstitucija ir demokratija“
Vilniaus Kalnų parke filmuoja kino operatorius Albinas Kentra.
Vilnius, 1989 m. balandžio 16 d., fotografas Algimantas Žižiūnas
Lietuvos centrinis valstybės archyvas. 0-138618

Sausio tryliktosios auksų laidotuvių ceremonija Vilniaus Katedros aikštėje.
Tarp fotografų ir vaizdo operatorių, įamžinusių šią skaudžią Lietuvos istorijos
akimirką stovi Albinas Kentra (centre).
Vilnius, 1991 m. sausio 16 d., fotografas Alfredas Girdziušas
Lietuvos Respublikos Seimo archyvas. VI-184-G91E0019-17

finansinės pagalbos, sėdint savo kambaryje ir klasifikuojant kiekvieną surinktą ir užrašytą gabalėlį žinių apie šį periodą.

Dr. Juozas Petras Kazickas, 2013 m.

* * *

Albino Kentros šeimos ir artimųjų, jo asmeninė gyvenimo istorija iki šiol įkvepia Lietuvos ir pasaulio visuomenę. Jo atsiminimų liudijimai gerai žinomi visiems apsilankiusiems Miško brolių draugijos susitikimuose. 1992 m. Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Prezidiumo įsaku Albinas Kentra apdovanotas Sausio 13-osios atminimo medaliu, 1998 m. Lietuvos Respublikos Prezidento Valdo Adamkaus dekretu apdovanotas Vyčio Kryžiaus ordino Karininko kryžiumi, 2002 m. – Kariuomenės kūrėjų savanorių medaliu. Jo nuopelnai taip pat įvertinti Lietuvos Respublikos krašto apsaugos sistemos medaliu civiliams „Už nuopelnus“, Krašto apsaugos sistemos proginiu stojimo į NATO medaliu.

* * *

Albinas Kentra įtaigiausia žmogiškojo poveikio forma, suprantama ne tik Rytų, bet ir Vakarų Europai, kuri neturi nei kolektyvinės masinės trėmimų, nei kalinimų ir kankinimų patirties, parodė buvusių tikrovę.

Audronė Sabaliauskienė, 2016 m.

* * *

2008 m. Lietuvos Respublikos Seimo Lituaniškosios tradicijų ir paveldo įprasminimo komisija jam skyrė laisvojo žodžio gynėjos, Lietuvos Steigiamojo Seimo narės Felicijos Bortkevičienės vardo Kalbos premiją už naujausių laikų lituaniškosios archyvo kūrimą, paveldo puoselėjimą. 2010 m. Albinas Kentra apdovanotas Krašto apsaugos ministerijos bičiulių klubo, kelių nevyriausybinų organizacijų ženklų-medaliu „Už nuopelnus Vilniui ir Tautai“, o 2013 m. savo žymųjų kraštiečių pagerbė ir Šilalės rajono žmonės, suteikdami jam Šilalės garbės piliečio vardą. 2016 m. Vilniaus meras Remigijus Šimašius Albinui Kentrai įteikė šv. Kristoforo statulėlę už gyvenimą, skirtą Vilniui, o 2019 m. kovo 11 d., iškilmingo Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienos minėjimo metu, jam įteiktas visuomeninių organizacijų apdovanojimas – skulptūrėlė „Žinia“.

Valstybinių apdovanojimų įteikimo ceremonija Prezidento rūmuose.
Vyčio Kryžiaus ordino Karininko kryžiumi Lietuvos Respublikos Prezidentas
Valdas Adamkus apdovanoja Kęstučio apygardos Butigeidžio rinktinės
Rutenio būrio partizaną Albiną Kentrą-Aušrą.
Vilnius, 1998 m. lapkričio 23 d., fotografė Džoja Gunda Barysaitė
Lietuvos Respublikos Prezidento kanceliarija. F000515

* * *

Svarbiausia, Albinas Kentra yra nenuilstantis mūsų kultūros ir pasipriešinimo okupacijoms istorijos metraštininkas, įamžinantis ją video kamera, pradedant nuo Vilniaus universiteto 400 metų jubiliejaus, jo senųjų rūmų freskų restauracijos istorijos, istorinių paminklų išsaugojimo, pereinant į mūsų valstybės atgimimo pradmenis ir tolesnį jo vystymą į Sąjūdį bei mūsų kultūros atgimimo fiksavimą.

Petras Girdzijauskas, 2018 m.

LAISVĖS PREMIJA

Lietuvos Respublikos Seimas, minėdamas Sovietų Sąjungos agresijos prieš Lietuvos nepriklausomybę dvidešimtmetį, pagerbdamas 1991 metais žuvusiųjų už Lietuvos laisvę atminimą ir pabrėždamas poreikį toliau skatinti demokratijos plėtrą, žmogaus teisių įtvirtinimą, teisinės valstybės kūrimą ir lygiateisį bendradarbiavimą Rytų ir Vidurio Europoje, 2011 m. rugsėjo 15 d. Lietuvos Respublikos Laisvės premijos įstatymu įsteigė Laisvės premiją. Šia premija siekiama įvertinti asmenų ir organizacijų laimėjimus ir indėlį ginant žmogaus teises, plėtojant demokratiją, skatinant tarpvalstybinį bendradarbiavimą kovojant už Rytų ir Vidurio Europos tautų laisvą apsisprendimą ir suverenitetą.

Pretendentą Laisvės premijai gauti atrenka Laisvės premijų komisija, kurios sudėtį tvirtina Lietuvos Respublikos Seimas Seimo Žmogaus teisių komiteto teikimu. Į komisiją po vieną atstovą deleguoja Seimo frakcijos, po 2 narius – Lietuvos Respublikos Seimo ir Pasaulio lietuvių bendruomenės komisija, Lietuvos Nepriklausomybės Akto signatarų klubas ir Lietuvos jaunimo organizacijų taryba. Laisvės premija Laisvės premijų komisijos atrinktam pretendentui paskiriama Lietuvos Respublikos Seimo nutarimu.

Laisvės premijos dydis – 5 000 eurų. Laisvės premija iškilmingos ceremonijos metu įteikiama Lietuvos Respublikos Seime, Laisvės gynėjų dieną – sausio 13-ąją. Ceremonijos metu įteikiamas diplomai ir skulptorės Joanos Noreikaitės sukurta Laisvės statulėlė. Statulėlė yra sukurta pagal skulptoriaus Juozo Zikaro paminklą „Laisvė“, tapusį Lietuvos valstybingumo simboliu. Šis paminklas buvo atidengtas 1928 m. laikinojoje sostinėje Kaune, minint dešimtąsias Lietuvos nepriklausomybės metines. Sovietų okupacijos metais paminklas buvo sunaikintas, tačiau Atgimimo metais atkurtas ir iškilmingai atidengtas 1989 m. vasario 16-ąją.

LAISVĖS PREMIJOS LAUREATAI

2011 metų Laisvės premija paskirta kovotojui už laisvę ir demokratiją, žmogaus teisių gynėjui, Rusijos disidentui Sergejui KOVALIOVUI.

2012 metų Laisvės premija paskirta politiniam kaliniui, rezistencijos dalyviui, Lietuvos laisvės lygos įkūrėjui ir vadovui Antanui TERLECKUI.

2013 metų Laisvės premija paskirta politiniam kaliniui, pagrindinio leidinio Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika steigėjui ir redaktoriui, kardinolui Sigitui TAMKEVIČIUI SJ.

2014 metų Laisvės premija paskirta disidentui, vienam iš Lenkijos opozicinio judėjimo „Solidarumas“ lyderių, žurnalistui, dienraščio „Gazeta Wyborcza“ vyriausiajam redaktoriui Adamui MICHNIKUI.

2016 metų Laisvės premija paskirta vienam iš liberalios krypties lietuvių išeivijos visuomeninės organizacijos „Santara-Šviesa“ lyderių, Respublikos Prezidentui Valdui ADAMKUI.

2016 metų Laisvės premija paskirta Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininkui – aukščiausiam to meto Lietuvos Respublikos pareigūnui, Lietuvos Nepriklausomybės Akto signatarui Vytautui LANDSBERGIUI.

2017 metų Laisvės premija paskirta Lietuvos laisvės gynėjai, politinei kalinei, pagrindinės spaudos platintojai ir Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos bendradarbei, vienuolei Nijolei SADŪNAITEI.

2018 metų Laisvės premija paskirta Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio partizanų grupei: Jonui ABUKAUSKUI, Vytautui BALSUI, Jonui ČEPONIUI, Juozui JAKAVONIUI, Bronislovui JUOSPAIČIUI, Jonui KADŽIONIUI, Juozui MOCIUI.

2019 metų Laisvės premija paskirta Laisvės kovų dalyviui, Lietuvos atgimimo istorijos metraštininkui, Miško brolių draugijos įkūrėjui Albinui KENTRAI.

*Sergejus Kovaliovas
(2011 m.)*

*Antanas Terleckas
(2012 m.)*

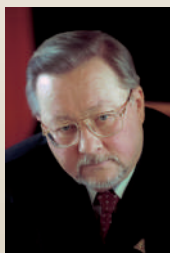
*Sigitas Tamkevičius SJ
(2013 m.)*

*Adamas Michnikas
(2014 m.)*

*Valdas Adamkus
(2016 m.)*

*Vytautas Landsbergis
(2016 m.)*

*Nijolė Sadūnaitė
(2017 m.)*

*Jonas Abukauskas
(2018 m.)*

*Vytautas Balsys
(2018 m.)*

*Jonas Čeponis
(2018 m.)*

*Juozas Jakavonis
(2018 m.)*

*Bronislovas Juospaitis
(2018 m.)*

*Jonas Kadžionis
(2018 m.)*

*Juozas Mocius
(2018 m.)*

*Albinas Kentra
(2019 m.)*

LAISVĖS PREMIJŲ KOMISIJA

Radvilė MORKŪNAITĖ-MIKULĖNIENĖ

(Komisijos pirmininkė,

Tėvynės sąjungos-Lietuvos krikščionių demokratų frakcijos narė);

Juozas BAUBLYS

(Liberalų sąjūdžio frakcijos narys);

Viktorija GAILIŪTĖ

(Lietuvos jaunimo organizacijų tarybos valdybos narė);

Petras GRAŽULIS

(Mišrios Seimo narių grupės narys);

Eugenijus JOVAIŠA

(Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos frakcijos narys);

Gediminas KIRKILAS

(Lietuvos socialdemokratų darbo frakcijos narys);

Michal MACKEVIČ

(Lietuvos lenkų rinkimų akcijos-Krikščioniškų šeimų sąjungos frakcijos narys);

Jonas PRAPIESTIS

(Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras);

Julius SABATAUSKAS

(Lietuvos socialdemokratų partijos frakcijos narys);

Darius STONYS

(Lietuvos jaunimo organizacijų tarybos valdybos narys);

Rimvydas Raimondas SURVILA

(Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras);

Rita TAMAŠUNIENĖ

(Lietuvos Respublikos Seimo ir Pasaulio lietuvių bendruomenės komisijos narė);

Povilas URBŠYS

(Mišrios Seimo narių grupės narys);

Ona VALIUKEVIČIŪTĖ

(frakcijos „Lietuvos gerovei“ narė).